

Til § 50

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til miljøbeskyttelseslovens § 80.

Bemyndigelsen vil blandt andet blive brugt til at henlægge miljøministerens planlægningskompetence til efter § 36 at udarbejde Natura 2000-planer for de marine områder uden for de kystnære havområder til Skov- og Naturstyrelsen. Endvidere er det hensigten at delegere ministerens adgang til at fremsætte indsigelse mod forslag til Natura 2000-planer efter § 44 til Skov- og Naturstyrelsen.

For overvågning af vandtilstanden er det hensigten at delegere opgaver til Danmarks Miljøundersøgelse.

Til § 51

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til de eksisterende adgangsregler i miljøbeskyttelseslovens § 87 og vandforsyningslovens § 39.

Miljømyndighedernes adgang kan ske med henblik på både forberedelse af beslutninger og gennemførelse af overvågning efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. De fleste af myndighedernes opgaver vil kun kræve adgang til udendørs arealer, men der vil dog også være tilfælde, hvor der er behov for adgang til bygninger, herunder også private boliger. F.eks. vil der i forbindelse med amternes grundvandskortlægning i tilfælde, hvor kvaliteten af vandet fra en eksisterende drikkevandsboring skal indgå i kortlægningen, være behov for at kunne komme ind i private boliger for at tage prøve af vandet fra vandhanen, idet det ofte ikke er teknisk muligt at tage prøven direkte fra boringen eller andre steder uden for huset.

På linje med vandforsyningslovens § 39 foreslås en udtrykkelig bestemmelse om, at der skal ydes erstatning for de skader og ulemper, der forvoldes i forbindelse med myndighedernes opgaveudførelse. Det foreslås, at erstatningsfastsættelser og behandling af sager herom følger den ordning, der er fastlagt i lov om offentlige veje.

Bestemmelsen sigter ikke på placering af permanente målestationer. Hvis der ikke kan opnås en frivillig overenskomst om placering af sådanne, må den foreslåede ekspropriationsbestemmelse i § 52 anvendes.

Til § 52

Bestemmelsen svarer til den lignende bestemmelse i lov om forurening af jord (§ 22, stk. 2 og 5). Bestemmelsen vil f.eks. kunne bruges i tilfælde, hvor der ikke kan opnås aftale om etablering af nødvendige boringer til brug for overvågning af grundvandet.

*Til kapitel 16**Til § 53*

Til stk. 1

Klageadgangen er begrænset til to væsentlige forhold i vandplanen: de fastsatte miljømål og indsatsprogrammet. Der skal således være truffet en endelig beslutning om miljømålene og indsatsprogrammet, hvilket sker med den endelige godkendelse af vandplanen, før der kan opnås klageadgang. Klageadgangen bliver således først aktuel med udgangen af 2009, hvor den første vandplan skal offentliggøres.

Der gives endvidere klageadgang får så vidt angår spørgsmål om forslag til vandplanens tilvejebringelse, herunder kravene til offentlighedsproceduren. Dette svarer til den praksis, som gælder inden for planlovens område. Disse sager vil blive aktuelle med udgangen af 2008, hvor det første forslag til vandplan skal foreligge.

Til stk. 2-4

Bestemmelserne svarer til den lignende bestemmelse i jordforureningsloven om Miljøklagenævnets kompetence m.v. Bestemmelserne er ikke formuleret på samme måde som i § 54 om klage til Naturklagenævnet, da hver af bestemmelserne er formuleret i overensstemmelse med praksis for udformning af regler om klage til det pågældende nævn og er ikke søgt harmoniseret.

Til § 54

Klageadgangen omfatter afgørelser vedrørende fastsættelse af mål for naturtilstanden og det udarbejdede indsatsprogram. Der kan endvidere klages over, at de proceduremæssige regler om tilvejebringelse af planen ikke er fulgt. Baggrunden herfor er, at det er disse elementer i Natura 2000-planen, der vil være styrende for den efterfølgende forvaltning og administration af gældende lovgivning inden for de internationale naturbeskyttelsesområder.

De beskrivelser af planer og lignende, herunder driftsplaner, fra andre myndigheder, som iflg. § 39, stk. 2, skal ledsage indsatsprogrammet, er ikke en del af Natura 2000-planen, og kan således ikke påklages til Naturklagenævnet. Henvendelse vedrørende sådanne planer skal ske til den pågældende minister.

Til § 55

Bestemmelsen om klageberettigelse svarer i det væsentlige til lignende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven. Som bestemmelsen er formuleret er organisationer, der varetager er-